

N:o 92.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition angående ålderstillägg åt notarien hos riksförsäkringsanstalten A. R. Ljunggren; gifven Stockholms slott den 11 mars 1910.

Under åberopande af bilagda utdrag af protokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härigenom föreslå Riksdagen medgifva,

att från och med år 1911 det belopp å förslagsvis 85,600 kronor, som anvisats af arbetarförsäkringsfondens intressemedel att årligen användas till bestridande af aflöningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjante samt expenser vid densamma, må, för beredande af ålderstillägg åt notarien hos anstalten Alrik Robert Ljunggren, ökas med 500 kronor till förslagsvis 86,100 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF ADOLF.

Hugo Hamilton.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 11 mars 1910.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve TAUBE,
Statsråden: PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
SWARTZ,
greve HAMILTON,
greve EHRENSVÄRD,
MALM,
LINDSTRÖM,
NYLANDER,
VON SYDOW.

Departementschefen, statsrådet greve Hamilton anförde:

Riksdagen har år 1908 medgifvit, att från och med år 1909 det belopp å förslagsvis 74,200 kronor, som anvisats af arbetarförsäkringsfondens intressemedel att årligen användas till bestridande af aflönningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjänte samt expenser vid densamma, må ökas till förslagsvis 85,600 kronor.

Uti en till riksförsäkringsanstalten ställd, af nämnda ämbetsverk med underdånig skrifvelse den 17 december 1909 till Kungl. Maj:t öfverlämnad skrift har nu notarien hos riksförsäkringsanstalten Alrik Robert Ljunggren gjort framställning om ålderstillägg å lönen från och med 1910 års ingång eller, därest detta ej kan ske, från den 1 februari 1910.

Af handlingarna i ärendet framgår, att Ljunggren, som af riksförsäkringsanstalten förordnats att från och med den 26 januari 1905 till vidare vara innehafvare af notariebefattningen å anstaltens försäkrings-tekniska och statistiska byrå, dessförinnan uppehållit samma tjänst dels från och med den 25 maj 1904 till den 8 december samma år under tjänstledighet eller semester för befattningens innehafvare dels från och med sistnämnda dag till och med den 25 januari 1905, under det befattningen varit ledig. Sedan den 1 januari 1905 har Ljunggren åtnjutit tjänstledighet för matematiska studier, enskilda angelägenheter och sjukdom under sammanlagdt 7 månader 20 dagar.

Enligt hvad riksförsäkringsanstalten vitsordat, har Ljunggren städe till anstaltens fulla belåtenhet fullgjort sina åligganden.

Under påpekande att han alltsedan den 25 maj 1904 och således i mer än fem år varit förordnad såsom notarie hos riksförsäkringsanstalten har Ljunggren, såsom nämndt, anhållit att varda tillerkänd ålderstillägg med 500 kronor från och med år 1910. Därest detta icke anses kunna ske, anhåller Ljunggren, att sådant ålderstillägg måtte beredas honom från och med den 1 februari 1910; och har han till stöd därför åberopat, att, enligt reglementet för riksgäldskontoret, i nämnda verk löneförhöjning åtnjutes från och med månaden näst efter den, under hvilken de för förhöjningen stadgade villkoren blifvit uppfyllda.

Då riksförsäkringsanstalten anser det kunna ifrågasättas, huruvida de vid statens ämbetsverk för ålderstilläggs erhållande allmänt gällande bestämmelser ovillkorligen skola tillämpas å anstaltens tjänstemän, hvilka icke äro uppförda å ordinarie stat, har riksförsäkringsanstalten i sin skrifvelse hemställt, huruvida Kungl. Maj:t med hänsyn till de af Ljunggren åberopade omständigheter skulle finna skäl föreslå Riksdagen att anvisa medel till ålderstillägg å 500 kronor åt Ljunggren att utgå från och med den 1 januari 1910 eller, om detta ej kunde bifallas, med tillämpning af de för Riksdagens verk gällande bestämmelser från och med den 1 februari samma år.

På grund af nådig remiss har statskontoret den 21 februari 1910 i ärendet afgifvit underdånigt utlåtande.

Statskontoret har därvid anfört, att det icke synes förefinnas anledning att i afseende å riksförsäkringsanstaltens tjänstemän tillämpa andra grunder för ålderstilläggs åtnjutande än dem, som gälla för stats-tjänstemän i allmänhet. Statskontoret, som ansett den omständigheten att förstnämnda tjänstemän icke äro å ordinarie stat uppförda snarare tala för en skärpning vid tillämpning af dessa grunder, har därför hem-

ställt, att proposition aflåtes om beredande af medel för ålderstillägg åt Ljunggren från och med år 1911.

För egen del ber jag till en början få erinra, att i enlighet med Riksdagens beslut af år 1908 aflöningsförmånerna för notarie hos riksförsäkringsanstalten uppgå till 3,900 kronor, däraf 2,100 kronor lön, 1,500 kronor tjänstgöringspenningar och 300 kronor ortstillägg, samt att en notarie hos anstalten tidigare jämlikt ofvannämnda riksdagsbeslut kommit i åtnjutande af ålderstillägg å 500 kronor från och med den 1 januari 1908. Härvid tillämpades emellertid de för statens ämbetsverk i allmänhet gällande bestämmelser i afseende å ålderstilläggs utgående. Enligt dessa bestämmelser erhålles ålderstillägg, där sådant förekommer, efter det befattningshafvare i fem år innehaft sin befattning, under villkor att befattningshafvaren under mer än fyra femtedelar af den tjänstetid, som erfordras för att vinna nämnda förhöjning, med godt vitsord bestridt sin egen eller, på grund af förordnande, annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke må föras honom till last den tid han åtnjutit semester. Härjämte skall iakttagas, att den högre aflöningen ej får tillträdas förr än vid början af kalenderåret näst efter det, hvarunder den stadgade tjänståldern blifvit uppnådd.

Någon anledning att i förevarande fall frångå dessa allmänna bestämmelser finner jag lika litet som statskontoret föreligga. Ljunggren, som den 26 januari 1910 uppnått en tjänstålder af fem år och i öfrigt hittills uppfyllt villkoren för ålderstilläggs erhållande, torde därför böra komma i åtnjutande däraf först från och med år 1911.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgifva,

att från och med år 1911 det belopp å förslagsvis 85,600 kronor, som anvisats af arbetarförsäkringsfondens intressemedel att årligen användas till bestridande af aflöningar till riksförsäkringsanstaltens tjänstemän och betjante samt expenser vid densamma, må, för beredande af ålderstillägg åt notarien hos anstalten Alrik Robert Ljunggren, ökas med 500 kronor till förslagsvis 86,100 kronor.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdade hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna sitt bifall och förordnade, att till Riksdagen skulle aflåtas proposition i ärendet af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Carl Stålhammar.